

## НОМАИ ДУЮМИ ҲАВВОРИИ МУҚАДДАСИ ПЕТРУС БОБИ ЯКУМ

*Омода шудан ба анҷоми начот.*

1. Шимъӯни Петрус, ки банда ва ҳаввории Исои Масеҳ аст, ба онҳое ки имони гаронбаҳоро мисли имони мо дар адолати Худои мо ва Исои Масеҳи Начотдиҳанда қабул кардаанд:
2. Файз ва осоиштагӣ дар шинохтани Худо ва Исои Худованди мо бар шумо фаровон бод.
3. Азбаски қуввати илоҳии Ў ҳамаи чизҳои барои ҳаёт ва парҳезгорӣ зарурро ба мо бахшидааст, ба воситаи шинохтани Ў, ки моро бо ҷалол ва камоли Худ даъват намудааст,
4. Ки бо онҳо ба мо ваъдаҳои бузург ва гаронбаҳо дода шудааст, то ки шумо ба воситаи онҳо шарикӣ табиати илоҳӣ гардида, аз фасоди шахват, ки дар ҷаҳон ҳукмфармост, дур шавед,
5. Бинобар ин шумо тамоми ҷадду ҷаҳди худро ба кор бурда, ба имони худ некӯкориро ба худ изофа намоед, ба некӯкорӣ хирадмандиро,
6. Ба хирадмандӣ порсоиро, ба порсой тоқатро, ба тоқат парҳезгориро,
7. Ба парҳезгорӣ бародардӯстиро ва ба бародардӯстӣ муҳаббатро.
8. Агар ин сифат дар шумо ёфт шавад ва афзоиш ёбад, шумо дар шинохтани Худованди мо Исои Масеҳ бе муваффақият ва бе самар нахоҳед монд;
9. Вале дар ҳар кӣ ин сифат ёфт нашавад, вай кӯр аст, яъне ҷашмонашро пӯшда, фаромӯш кардааст, ки гуноҳҳои пештараи ӯ татҳир шудаанд.
10. Аз ин рӯ, эй бародарон, беш аз пеш саъю кӯшиш намоед, ки даъват ва интиҳоби худро устувор гардонед ва агар ҳамин тавр рафтор кунед, ҳаргиз пешро нахоҳед хӯрд,
11. Зеро ки бо чунин роҳ даромадгоҳи Малакути абадии Худованд ва Начотдиҳандаи мо Исои Масеҳ барои шумо бемалол кушода хоҳад буд.
12. Барои ҳамин ман ба ёди шумо овардани инро ҳаргиз бас намекунам, гарчанде ки шумо инро медонед ва дар ин ростӣ устувор ҳастед.
13. Аммо ман салоҳ медонам, то даме ки дар ин хайма ҳастам, шуморо ба ёдоварӣ таҳрик диҳам,

14. Чун медонам, ки ба қарибӣ бояд хаймаи худро тарк кунам, чунон ки Худованди мо Исои Масеҳ ба ман эълон намудааст.
15. Ва саъю кӯшиш хоҳам кард, ки шумо пас аз рихлатам низ ҳамеша инро ба ёд оваред.

*Дигаргун шудани Исо пешгӯиест дар бораи бори дуюм бо ҷалол омадани Ў.*

16. Зеро, ҳангоме ки мо қувват ва омадани Худованди мо Исои Масеҳро ба шумо хабар додем, аз паи афсонаҳои фиребгарона нарафтаем, балки кибриёи Ўро бо ҷашмони худ дидаем,
17. Зеро ки Ў аз Худои Падар шавкат ва ҷалол ёфт, вақте ки аз ҷониби ҷалоли боазамат сӯи Ў чунин овоз расид: "Ин аст Писари Маҳбуби Ман, ки ҳусни таваҷҷӯҳи Ман бар Ўст".
18. Ва ин овозро, аз осмон омада расид, мо шунидем, ҳангоме ки бо Ў дар кӯҳи муқаддас будем.
19. Ва каломи нубувват барои мо матонати бештаре дорад; шумо хуб мекунед, ки ба он рӯ меоваред, ҳамчун чароғе ки дар ҷои торик нур мепошад, то даме ки ҷашми рӯз кушода шуда, ситораи субҳ дар дилҳои шумо тулӯъ намояд;
20. Ва пеш аз ҳама чиз инро бидонед, ки ҳеч як нубуввати Навиштаҳо тафсири шахси ро раво намедонад;
21. Зеро ки ҳаргиз нубувват ба ҳасби иродаи одамизод ба забон ронда нашудааст, балки муқаддасони Худо, бо таҳриқи Рӯҳулқудс, онро ба забон рондаанд.

## **БОБИ ДУЮМ**

*Дар бораи муаллимони козиби фосиқ ва доварӣ бар онҳо.*

1. Аммо дар миёни қавм анбиёи козиб низ буданд, чунон ки дар миёни шумо ҳам муаллимони козиб хоҳанд буд, ки бидъатҳои ҳалокатоварро ҷорӣ хоҳанд кард ва Худовандеро, ки барои онҳо фидия дод, инкор намуда, ба зудӣ ба сари худ ҳалокат хоҳанд овард.
2. Ва бисёр касон фисқу фучури онҳоро пайравӣ хоҳанд кард, ва ба василаи онҳо роҳи ростӣ гирифтори таҳқир хоҳад шуд.
3. Ва аз рӯи тамаъкорӣ бо суханони макромез шуморо ба дом хоҳанд даровард; ҳукми онҳо кайҳо муҳайёст, ва ҳалокати онҳо пинак нарафтааст.

4. Зеро, модоме ки Худо ба фариштаҳои гуноҳкор амон надод, балки онҳоро дар чаҳанам андохта, ба мағораҳои зулмот супурд, то ки барои доварӣ дар қайду банд нигоҳ дошта шаванд;
5. Ва ба дунъи қадим амон надод, балки фақат ҳашт нафар ва аз он ҷумла Нӯхро, ки воизи адолат буд, маҳфуз дошта, бар олами осӣён тӯфон овард;
6. Ва шаҳрҳои Садӯм ва Амӯроро ба ҳалокат маҳкум намуд ва, ҳамчун тимсоле барои осӣёни оянда, ба хокистар табдил дод,
7. Ва Лути одолро, ки аз рафтори фосиқонаи шарирон ба танг омада буд, раҳо кард,
8. Зеро ки он одил дар миёни онҳо умр ба сар бурда ва корҳои бади онҳоро дида ва шунида, ҷони одилонаи худро ҳаррӯза меозурд,
9. Пас Худованд медонад, ки ҷӣ гуна парҳезгоронро аз озмоиш раҳо кунад ва шариронро барои ҷазо то рӯзи доварӣ дар қайди банд нигоҳ дорад,
10. Алалхусус онҳоеро, ки аз паи ҳавасҳои қабехи ҷисм мераванд, ва аз сарварон нафратдоранд, ва густохӣ ва худсарӣ мекунанд ва аз бадгӯӣ дар ҳаққи мақомҳои осмонӣ наметарсанд,
11. Дар сурате ки ҳатто фариштагон, ки дар қудрат ва қувват аз онҳо бартарӣдоранд, ба ҳузури Худованд дар ҳаққи онҳо ҳукми мазамматкунандае ба забон намеронанд.
12. Аммо онҳо ҳамчун ҳайвоноти бебабоне ки табиатан барои шикор ва талаф таваллуд ёфтаанд, ба он чи намефаҳманд, бӯхтон мезананд, ва онҳо дар фасоди худ талаф хоҳанд шуд,
13. Ва подоши шарорати худро хоҳанд ёфт, зеро ки айшу нӯши ҳаррӯзаро барои худ роҳат медонанд; онҳо, ки беҳаё ва қабохаткор ҳастанд, аз ҳуққабозиҳои худ лаззат мебаранд, ҳангоме ки бо шумо айшу ишрат мекунанд.
14. Чашмони онҳо пур аз зино ва гуноҳи доимист; онҳо ҷонҳои ноустуворо ба дом медароваранд; дили онҳо ба тамаъкорӣ омӯхта шудааст; онҳо фарзандони лаънат ҳастанд.  
*Анбиёи козиб, мисли Билъом, роҳи ростро тарк мекунад.*
15. Онҳо роҳи ростро тарк карда, гумроҳ шудаанд, аз паи Билъом ибни Баӯр рафтаанд, ки вай музди ноҳақро дӯст медошт.
16. Аммо дар шарорати худ мазаммат карда шуд: модахари бебабон бо овози одамӣ сухан роонда, девонагии набиро боздошт.
17. Онҳо чашмаҳои беоб ва абрҳое ҳастанд, ки бо тундбод ронда мешаванд: барои онҳо зулмоти торикии абадӣ муҳайё шудааст.

*Муаллимони козиб бо қиёфаи олимонаи дабдабанок озодиро ваъда медиҳанд ва касони дар имон ноустурро ба дом медароварданд.*

18. Зеро ки суханони беҳудаи дабдабаноке гуфта, онҳоеро, ки навакак аз гумроҳон халос шудаанд, ба доми ҳавасҳои ҷисм, ба доми фисқу фучур медароваранд;
19. Ба онҳо озодиро ваъда медиҳанд, дар сурате ки худашон ғуломони фасод ҳастанд; зеро ҳар кӣ касеро мағлуб карда бошад, ҳамон кас ғуломи ўст.
20. Зеро, агар ба василаи шинохтани Худованд ва Начотдиҳандаи мо Исои Масеҳ аз қабоҳатҳои дунё халосӣ ёфта, аз нав ба доми онҳо афтода мағлуб мешуда бошад, анҷоми онҳо бадтар аз аввалашон мешавад.
21. Барои онҳо надонистани роҳи адолат беҳтар мебуд аз он ки, баъд аз донистани он, аз ҳукми муқаддасе ки ба онҳо супурда шудааст, рӯй гардонданд.
22. Ба онҳо ҳамон чизе рӯй додааст, ки дар ин зарбулмасали дуруст гуфта мешавад: "Саг ба қай худ баргашт, ва ҳук баъд аз шустушӯй рафт, ки дар лой ғел занад".

## **БОБИ СЕЮМ**

1. Ин номаи дуюм аст, ки ба шумо, эй маҳбубон, менависам; дар онҳо бо роҳи ёдоварӣ фикри поки шуморо таҳрик медиҳам,
2. То шумо ба хотир оваред суханонеро, ки пештар анбиёи муқаддас гуфтаанд, ва ҳукми Худованд ва Начотдиҳандаро, ки ҳаввориён ба шумо супурдаанд.

*Масхарабозони беҳаё омадани дуюми Масеҳро мункир мешаванд; раддияи беимонии онҳо.*

3. Пеш аз ҳама бидонед, ки дар рӯзҳои охир масхарабозони беҳаёе пайдо хоҳанд шуд, ки бар тибқи ҳавасҳои худ рафтор намуда,
4. Хоҳанд гуфт: "Қучост ваъдаи омадани Ў? Зеро аз замоне ки падарон вафот кардаанд, ҳама чиз ончунон ки аз аввали офариниш буд, боқӣ мондааст".

5. Онҳое ки чунин гумон мекунанд, намедонанд, ки дар ибтидо бо каломи Худо осмон ва замин аз об ва ба воситаи об таркиб ёфта буданд;
6. Бинобар ин дунъёи онвақта дар об ғарқ шуда, ба ҳалокат расид.
7. Аммо осмон ва замини ҳозира низ бо ҳамон калом барои оташ нигоҳ дошта шудаанд ва то рӯзи доварӣ ва ҳалокати мардуми оёӣ саришта карда мешаванд.

*Чаро Худованд дар омадани Худ таъхир менамояд.*

8. Аммо ҳамин як чиз аз шумо, эй маҳбубон, набояд пӯшида бошад, ки дар назари Худованд як рӯз мисли ҳазор сол аст, ва ҳазор сол мисли як рӯз.
9. Худованд дар иҷрои ваъда таъхир наменамояд, чунон ки баъзе касон инро таъхир ҳисоб мекунданд; балки ба шумо пурсабрӣ зоҳир менамояд ва намехоҳад, ки касе нобуд шавад, балки ҳама ба тавба рӯ оваранд.
10. Валекин рӯзи Худованд, чунон ки дузд дар шаб, хоҳад омад, ва он гоҳ осмон бо ғулғулае хоҳад даргузашт, ва аносир оташ гирифта, хоҳанд гудохт, ва замин ва тамоми аъмоле ки дар он аст, хоҳад сӯхт.

*Ба таври бояду шояд омода шудан ба омадани Худованд.*

11. Агар ҳамаи инҳо чунин нобуд мешуда бошанд, пас шумо дар рафтори муқаддасона ва парҳезгорӣ чӣ гуна бояд бошед,
12. Дар ҳолате ки омадани рӯзи Худоро орзу доред ва мешитобонед, ки дар он рӯз осмон аланга гирифта несту нобуд хоҳад шуд, ва аносир оташ гирифта, хоҳанд гудохт?
13. Лекин мо, мувофиқи ваъдаи Ў, мунтазири осмон ва замини нав ҳастем, ки дар онҳо адолат сокин хоҳад буд.
14. Пас, эй маҳбубон, модоме ки инро интизорӣ доред, сазю кӯшиш намоед, ки назди Ў покиза ва беайб дар осоиштагӣ ҳозир шавед;
15. Ва пурсабрии Худованди моро наҷот ҳисоб кунед, чунон ки бародари маҳбуби мо Павлус низ, аз рӯи ҳикмате ки ба ӯ ато шудааст, ба шумо навиштааст,
16. Ва ҳамчунин дар ҳамаи номаҳои худ ӯ дар ин бора сухан меронад, ки дар онҳо кадом як чизи душворфаҳме ҳаст, ки онро

нодонон ва ноустуворон мисли Навиштаҳои дигар ғалат таъбир менамоянд, ва анҷоми ин кор барои онҳо ҳалокат меоварад.

17. Пас шумо, эй маҳбубон, азбаски пешакӣ огоҳонида шудаед, эҳтиёт шавед, ки гирифтори иштибоҳи шарирон нагардед ва аз матонати худ маҳрум нашавед,

18. Балки дар файз ва шинохтани Худованд ва Наҷотдиҳандаи мо Исои Масеҳ нумӯ ёбед, ки Ўро аз ҳоло то абад ҷалол бод. Омин.